Eventyret om Slaraffenland

Engang, da jeg gik mig en tur i Slaraffenland, så jeg, at Rom og Laterankirken hang i en ganske tynd silkesnor, en mand uden ben løb fra en rapfodet hest, og et stumpt sværd huggede en bro over. Jeg så et lille æsel med sølvnæb og en mægtig lind, hvorpå der voksede pandekager. Jeg så også en gammel, mager ged, som bar hundrede læs fedt og tresindstyve læs salt på ryggen. Er det ikke nogle gode løgne? Jeg så en plov, der pløjede uden at være forspændt med heste eller stude, og et barn på et år som kastede fire møllestene fra Ribe til Kolding og fra Kolding til Skagen. En ørn svømmede over Lillebælt, og det var meget fornuftigt gjort af den. Fiskene skændtes sådan, at man kunne høre det helt op i himlen, og der flød sød honning som vand fra en dal opad et højt bjerg. Var det ikke en løjerlig historie? To krager slog græs på en eng, to myg byggede en bro, to duer sønderrev en ulv og to frøer stod og tærskede korn. Jeg så to mus indsætte en biskop og to katte rive tungen ud af munden på en bjørn, og en snegl komme løbende og slå to løver ihjel. En barber ragede skægget af en kvinde, og to børn, der lå ved deres mors bryst, sagde, at hun skulle tie stille. Jeg så to mynder trække en mølle op af vandet og et gammelt øg stod ved siden af og sagde, at det var rigtigt.
Ude i gården stod fire heste og tærskede korn af alle kræfter, to geder fyrede på ovnen, og en rød kat skød brødet ind. Så galede hanen: "Kykeliky, nu er den historie ude, kykeliky."

* * *